ი. სტალინი

ლენინიზმის საკითხები

მეთორმეტე გამოცემა

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

სსაკ. კ. ა. (გ) ც. კ-თან არსებული მარქს-ენგელს-ლენინის
ინსტიტუტის საქართველოს ფილიალი

თბილისი

ი. სტალინი

ლენინიზმის საკითხები

თარგმანი
მეთერთმეტე რუსული გამოცემიდან

სახელმწიფო გამომცემლობა
პოლიტიკური ლიტერატურის სექტორი
1 9 5 1

კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაციის პოლიტიკის საკითხისათვის

«კრასნაია ზვეზდას» № 16-ში მოთავსებული სტატია «კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაცია» საერთოდ უდავოდ სწორია, მაგრამ მის ფორმულირებებში არის ორი არაზუსტი ადგილი. მე მგონია, საჭიროა ამ არასიზუსტეთა გასწორება.

1. სტატიაში ნათქვამია:

«აღდგენითს პერიოდში ჩვენ ვატარებდით ქალაქისა და სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის პოლიტიკას. რეკონსტრუქციის პერიოდი რომ დაიწყო, ჩვენ შეზღუდვის პოლიტიკიდან გადავედით მათი გამოდევნის პოლიტიკაზე».

ეს დებულება სწორი არ არის. კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის პოლიტიკა და მათი გამოდევნის პოლიტიკა ორ სხვადასხვა პოლიტიკას არ წარმოადგენს. ეს ერთი და იგივე პოლიტიკაა. სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების გამოდევნა არის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის პოლიტიკის, კულაკობის ექსპლოატატორული ტენდენციების შეზღუდვის პოლიტიკის გარდუვალი შედეგი და **შემადგენელი** ნაწილი. სოფლის კაპიტალისტური **ელემენტების** გამოდევნა არ შეიძლება გავუთანაბროთ კულაკობის, როგორც **კლასის,** გამოდევნას. სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების გამოდევნა არის გამოდევნა და დაძლევა კულაკობის **ცალკეული რაზმებისა,** რომლებმაც ვერ გაუძლეს გადასახადის სიმძიმეს, ვერ გაუძლეს საბჭოთა ხელისუფლების მიერ მიღებულ შემზღუდველ ღონისძიებათა სისტემას. გასაგებია, რომ კულაკობის ექსპლოატატორული ტენდენციების შეზღუდვის პოლიტიკა, სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის პოლიტიკა არ შეიძლება არ იწვევდეს კულაკობის ცალკეული რაზმების გამოდევნას. ამიტომ კულაკობის ცალკეული რაზმების გამოდევნა არ შეიძლება განხილულ იქნას სხვანაირად, თუ არა როგორც სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის პოლიტიკის გარდუვალი შედეგი და შემადგენელი ნაწილი.

ამ პოლიტიკას ჩვენ ვეწეოდით არა მარტო აღდგენის პერიოდში, არამედ რეკონსტრუქციის პერიოდშიც, არამედ XV ყრილობის

(1927 წ. დეკემბერი) შემდგომ პერიოდშიც, არამედ ჩვენი პარტიის XVI კონფერენციის (1929 წ. აპრილი) პერიოდშიც, ისევე როგორც ამ კონფერენციის შემდეგ 1929 წლის ზაფხულამდე, როცა ჩვენში დადგა მთლიანი კოლექტივიზაციის ხანა, როცა მოხდა **გარდატეხა** კულაკობის, როგორც **კლასის, ლიკვიდაციის** პოლიტიკისაკენ.

თუ განვიხილავთ პარტიის უმნიშვნელოვანეს დოკუმენტებს, დაწყებული თუნდაც XIV ყრილობიდან 1925 წლის დეკემბერში (იხ. რეზოლუცია ცენტრალური კომიტეტის ანგარიშის გამო) და გათავებული XVI კონფერენციით 1929 წლის აპრილში (იხ. რეზოლუცია «სოფლის მეურნეობის აღმავლობის გზების შესახებ»), არ შეიძლება არ შევამჩნიოთ, რომ თეზისი «კულაკობის ექსპლოატატორული ტენდენციების შეზღუდვის» შესახებ ან «სოფლად კაპიტალიზმის ზრდის შეზღუდვის» შესახებ ყოველთვის **გვერდით** უდგას თეზისს «სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების გამოდევნის» შესახებ, «სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების დაძლევის» შესახებ.

რას ნიშნავს ეს?

ეს იმას ნიშნავს, რომ პარტია სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების გამოდევნას **არ აცალკევებს** კულაკობის ექსპლოატატორული ტენდენციების შეზღუდვის პოლიტიკისაგან, სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის პოლიტიკისაგან.

პარტიის XV ყრილობა, ისევე როგორც XVI კონფერენცია, მთლიანად დგანან «სასოფლო-სამეურნეო ბურჟუაზიის ექსპლოატატორულ მისწრაფებათა შეზღუდვის» პოლიტიკის ბაზაზე (XV ყრილობის რეზოლუცია «სოფლად მუშაობის შესახებ»), «სოფლად კაპიტალიზმის განვითარების შემზღუდველ ახალ ღონისძიებათა მიღების» პოლიტიკის ბაზაზე (იხ. იქვე), «კულაკის ექსპლოატატორული ტენდენციების გადაჭრით შეზღუდვის» პოლიტიკის ბაზაზე (იხ. XV ყრილობის რეზოლუცია ხუთწლედის შესახებ), «კულაკზე შეტევის» პოლიტიკის ბაზაზე «კულაკისა და კერძო ვაჭრის შემდგომს, უფრო სისტემატურ და მტკიცე შეზღუდვაზე გადასვლის» აზრით (იხ. იქვე), ქალაქად და სოფლად «კერძო-კაპიტალისტური მეურნეობის ელემენტების» «კიდევ უფრო გადამწყვეტი მეურნეობრივი გამოდევნის» პოლიტიკის ბაზაზე (იხ. XV ყრილობის რეზოლუცია ცენტრალური კომიტეტის ანგარიშის გამო).

მაშასადამე, ა) მართალი არ არის ხსენებული სტატიის ავტორი, როცა კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის პოლიტიკას და მათი გამოდევნის პოლიტიკას ორ სხვადასხვა პოლიტიკად გვიხატავს. ფაქტები მოწმობენ, რომ აქ საქმე გვაქვს კაპიტალიზმის

შეზღუდვის ერთ საერთო პოლიტიკასთან, რომლის შემადგენელ ნაწილსა და შედეგს წარმოადგენს კულაკობის ცალკეული რაზმების გამოდევნა.

მაშასადამე, ბ) მართალი არ არის ხსენებული სტატიის ავტორი, როცა ამტკიცებს, რომ სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების გამოდევნა დაიწყო მხოლოდ რეკონსტრუქციის პერიოდში, XV ყრილობის პერიოდში. სინამდვილეში გამოდევნას ადგილი ჰქონდა XV ყრილობამდეც, აღდგენის პერიოდში, და XV ყრილობის შემდეგაც, რეკონსტრუქციის პერიოდში. XV ყრილობის პერიოდში მხოლოდ გაძლიერებულ იქნა კულაკობის ექსპლოატატორული ტენდენციების შეზღუდვის პოლიტიკა ახალი დამატებითი ღონისძიებებით, ხოლო ამასთან დაკავშირებით უნდა გაძლიერებულიყო კულაკობის ცალკეული რაზმების გამოდევნაც.

2. სტატიაში ნათქვამია:

«კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაციის პოლიტიკა სავსებით გამომდინარეობს კაპიტალისტური ელემენტების გამოდევნის პოლიტიკიდან და წარმოადგენს ამ პოლიტიკის განგრძობას ახალ ეტაპზე».

ეს დებულება არაზუსტია და ამიტომ არასწორია. გასაგებია, რომ კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაციის პოლიტიკა ციდან ვერ ჩამოვარდებოდა. ის მოამზადა სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვისა და, მაშასადამე, გამოდევნის მთელმა წინანდელმა პერიოდმა. მაგრამ ეს კიდევ არ ნიშნავს, რომ ის **ძირეულად** არ განსხვავდება სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის (და გამოდევნის) პოლიტიკისაგან, რომ ის თითქოს შეზღუდვის პოლიტიკის **განგრძობაა.** ისე ლაპარაკი, როგორც ჩვენი ავტორი ლაპარაკობს, ნიშნავს იმ **გარდატეხის** უარყოფას, რაც სოფლის განვითარებაში 1929 წლის ზაფხულიდან მოხდა. ასე ლაპარაკი ნიშნავს იმ ფაქტის უარყოფას, რომ ამ პერიოდში ჩვენ მოვახდინეთ **მობრუნება** ჩვენი პარტიის პოლიტიკაში სოფლად. ასე ლაპარაკი ნიშნავს ერთგვარი იდეოლოგიური საფარის შექმნას ჩვენი პარტიის მემარჯვენე ელემენტებისათვის, რომლებიც ახლა XV ყრილობის გადაწყვეტილებებს ებღაუჭებიან პარტიის **ახალი** პოლიტიკის წინააღმდეგ ისევე, როგორც თავის დროზე ფრუმკინი XIV ყრილობის გადაწყვეტილებებს ებღაუჭებოდა კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების დანერგვის პოლიტიკის წინააღმდეგ.

რას ეყრდნობოდა XV ყრილობა, როცა გამოაცხადა სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის (და გამოდევნის) პოლიტიკის გაძლიერება? იმას, რომ, მიუხედავად კულაკობის ამ შეზღუდვისა, კულაკობა, **როგორც კლასი,** მაინც **უნდა დარჩეს** განსა-

ზღვრულ დრომდე. **ამის საფუძველზე** XV ყრილობამ ძალაში დატოვა კანონი მიწის იჯარის შესახებ, თუმცა მშვენივრად იცოდა, რომ მოიჯარეთა მთავარ მასას კულაკები შეადგენენ. **ამის საფუძველზე** XV ყრილობამ ძალაში დატოვა კანონი სოფლად შრომის დაქირავების შესახებ და მოითხოვა მისი ზუსტად განხორციელება. **ამის საფუძველზე** ერთხელ კიდევ გამოცხადებულ იქნა განკულაკების დაუშვებლობა. ეწინააღმდეგებიან თუ არა ეს კანონები და ეს დადგენილებები სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების **შეზღუდვის** (და გამოდევნის) პოლიტიკას? უთუოდ, **არა.** ეწინააღმდეგებიან თუ არა ეს კანონები და ეს დადგენილებები კულაკობის, როგორც კლასის, **ლიკვიდაციის** პოლიტიკას? უთუოდ, **კი!** მაშასადამე, ეს კანონები და ეს დადგენილებები ახლა განზე უნდა გადავდოთ მთლიანი კოლექტივიზაციის რაიონებში, რომლის გავრცელების სფეროც იზრდება არა დღითი-დღე, არამედ საათობით. თუმცაღა, ეს კანონები და დადგენილებები უკვე განზე გადადო თვით საკოლმეურნეო მოძრაობის მიმდინარეობამ მთლიანი კოლექტივიზაციის რაიონებში.

შეიძლება თუ არა ამის შემდეგ იმის მტკიცება, რომ კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაციის პოლიტიკა სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების შეზღუდვის (და გამოდევნის) პოლიტიკის **განგრძობაა?** ცხადია, არ შეიძლება.

ხსენებული სტატიის ავტორს ავიწყდება, რომ არ შეიძლება განვდევნოთ კულაკობის კლასი, როგორც კლასი, საგადასახადო და ყოველგვარი სხვა შეზღუდვის ღონისძიებებით, თუ ამ კლასის ხელში **დავტოვეთ** წარმოების იარაღები მიწის თავისუფალი სარგებლობის უფლებით და ჩვენს პრაქტიკაში **შევინარჩუნეთ** კანონი სოფლად შრომის დაქირავების შესახებ, კანონი იჯარის შესახებ, განკულაკების აკრძალვა. ავტორს ავიწყდება, რომ კულაკობის ექსპლოატატორული ტენდენციების შეზღუდვის პოლიტიკის დროს შეიძლება ვიქონიოთ კულაკობის მხოლოდ ცალკეული რაზმების გამოდევნის იმედი, რაც კი არ ეწინააღმდეგება, არამედ, პირიქით, გულისხმობს კულაკობის, როგორც კლასის, განსაზღვრულ დრომდე **დატოვებას.** კულაკობა, როგორც კლასი, რომ გამოვდევნოთ, ამისათვის არ კმარა მისი ცალკეული რაზმების შეზღუდვისა და გამოდევნის პოლიტიკა. კულაკობა, როგორც კლასი, რომ გამოვდევნოთ, ამისათვის საჭიროა აშკარა ბრძოლაში **გავტეხოთ** ამ კლასის წინააღმდეგობა და **მოვუსპოთ** მას არსებობისა და განვითარების საწარმოო წყაროები (მიწის თავისუფალი სარგებლობა, წარმოების იარაღები, იჯარა, შრომის დაქირავების უფლება და სხვ.).

სწორედ ეს არის **მობრუნება** კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაციის პოლიტიკისაკენ. უამისოდ ლაპარაკი კულაკობის, როგორც კლასის, გამოდევნის შესახებ ფუჭი ლაყბობაა, რომელიც სასურველი და ხელსაყრელია მხოლოდ მემარჯვენე უკლონისტებისათვის. უამისოდ წარმოუდგენელია სოფლის რაიმე სერიოზული და მით უმეტეს მთლიანი კოლექტივიზაცია. ეს კარგად შეიგნეს ჩვენი სოფლის ღარიბმა და საშუალო გლეხებმა, რომლებიც ანადგურებენ კულაკობას და ახორციელებენ მთლიან კოლექტივიზაციას. ეტყობა, ეს ჯერ კიდევ არ ესმის ზოგიერთ ჩვენს ამხანაგს.

მაშასადამე, პარტიის ახლანდელი პოლიტიკა სოფლად არის არა ძველი პოლიტიკის **განგრძობა**, არამედ **მობრუნება** სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების **შეზღუდვის** (და გამოდევნის) ძველი პოლიტიკიდან კულაკობის, როგორც კლასის, **ლიკვიდაციის** ახალი პოლიტიკისაკენ.

«კრასნაია ზვეზდა» № 18, 1930 წ. 21 იანვარი.